

POKRYŚLIĆ (2) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

fut 3 sg pokryśli (1). *♦ praet 2 sg m -ś* pokryślił (1).

Sł stp brak, Cn: pokreślić s.v. pokresić, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.: pokreślić.

Postawić kreski, znaki; conscribere, conscribillare, conscribitare, inscribere Cn (2) :

pokryślić kogo [= czyj tekst] (1): Co mu ná to Demofthenes odpowiedział/ wolę że to od niego íamego íłyfzycie/ owo íeft: íluchayciefz co mowi. (-) Aleś go pokryślił znać że go nie częfto czytafz. *OrzRozm P2.*

a. *Przekreślić, zamazać; przen: zepsuć, uniemożliwić [co] (1) :* gdy będziefz miernie chował przyrodzenie/ [...] Siłá fláchetney dułzy z wrzędu íwoiego/ Może pomoc do ípráwy wízytkiego dobrego. [...] Ale ciáło íwowlone wízytko íey pokryfli. Ze ílufznie íwych wrzędow ípráwowáć nie może *RejWiz 118.*

Formacje współrdzenne cf KRESIĆ.

LWil